

ZWIĄZEK
PRACODAWCÓW
POLSKA MIEDŹ
THE POLISH COPPER EMPLOYERS' ASSOCIATION

Monitoring legislacji europejskiej

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 1 grudnia 2021 r.

- **Informacje generalne – dokumenty strategiczne**

Produkty wadliwe: odpowiedzialność – Dyrektywa 85/374/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe

Dyrektywa ustanawia zasady odpowiedzialności niezależnej od winy obowiązujące producentów europejskich. Jeśli produkt wadliwy spowodował szkodę po stronie konsumenta, producent może być odpowiedzialny, nawet jeśli nie dopuścił się zaniedbania lub stało się to nie z jego winy. Produkt to wszelkie ruchome przedmioty, także przedmioty będące częścią innych ruchomych lub nieruchomych przedmiotów. Termin ten obejmuje produkty elektryczne, surowce rolne (produkty ziemi, hodowli, rybołówstwa, z wyłączeniem produktów poddanych wstępnemu przetworzeniu, np. cięciu, obieraniu i zamrażaniu owoców i warzyw) oraz produkty łowiectwa

Niniejsza dyrektywa dotyczy szkód spowodowanych przez śmierć lub uszkodzenie ciała oraz szkód w mieniu.

Kraje UE mogą wyznaczać granicę całkowitej odpowiedzialności producenta w wypadku śmierci lub uszczerbku na zdrowiu spowodowanych takimi samymi artykułami posiadającymi taką samą wadę.

Termin producent może oznaczać: producenta surowca, producenta produktu gotowego lub części składowej, importera produktu, osobę umieszczającą swą nazwę, znak handlowy lub inną wyróżniającą cechę na produkcie, lub osobę udostępniającą produkt, którego producenta nie można zidentyfikować.

W wypadku gdy 2 lub więcej osób jest odpowiedzialnych za tę samą szkodę, ich odpowiedzialność jest solidarna.

Produkt jest uznany za wadliwy, gdy nie zapewnia bezpieczeństwa, którego konsument ma prawo oczekiwać, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności, w tym: wygląd produktu, sposób użycia produktu, którego można rozsądnie oczekiwać oraz czas, w którym produkt został wprowadzony do obrotu.

Ciężar dowodu spoczywa na osobie poszkodowanej. Osoba taka musi dowieść: poniesienie szkody, wady w produkcie, związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy szkodą i wadą.

Jednakże osoba poszkodowana nie musi dowodzić zaniedbania ani winy producenta lub importera.

Istnieje szereg czynników, które mogą zwolnić producenta z odpowiedzialności, np. jeśli:

- nie wprowadził produktu do obrotu,
- wada wystąpiła po wprowadzeniu produktu do obrotu,
- produkt nie został wyprodukowany przez producenta w celu sprzedaży lub dystrybucji dla zysku,
- produkt nie został wyprodukowany ani nie był dystrybuowany przez producenta w celach zgodnych z tokiem jego działalności,
- wada wynika ze zgodności produktu z przepisami bezwzględnie wiążącymi wydanymi przez władze publiczne,
- wada części powstała w trakcie produkcji produktu gotowego.

Jeśli wina leży po stronie osoby poszkodowanej, odpowiedzialność producenta może zostać zmniejszona.

Osobie poszkodowanej przysługuje okres 3 lat na dochodzenie odszkodowania. Okres ten rozpoczyna swój bieg od dnia, w którym osoba poszkodowana dowiedziała się o szkodzie, wadzie i tożsamości producenta. Odpowiedzialność producenta wygasa po 10 latach od dnia wprowadzenia produktu na rynek. Nie zezwala się na zapisy umowne, które umożliwiałyby producentowi ograniczenie swojej odpowiedzialności w stosunku do osoby poszkodowanej. Krajowe prawodawstwo w zakresie prawa cywilnego pozostaje w mocy.

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A01985L0374-19990604>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne:**

1. [Sprawozdanie Komisji Europejskiej z postępów działań na rzecz klimatu za 2021 r.](#)

Konsultacje publiczne dokumentu: Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Przyspieszenie działań na rzecz klimatu podejmowanych na szczeblu europejskim w kontekście dążenia do zapewniania ekologicznej, sprawiedliwej i dostatniej przyszłości. Sprawozdanie z postępów działań UE na rzecz klimatu za 2021 r. (COM (2021) 960) – II Etap legislacyjny – Konsultacje publiczne. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 3 grudnia 2021 r. (formułowanie stanowiska Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w przedmiotowej sprawie)

W przedmiotowym dokumencie KE przedstawiła działania, jakie podjęto w 2021 r. aby ograniczyć emisje gazów cieplarnianych i osiągnąć neutralność klimatyczną do 2050 r., ponadto omówiono również wyniki, jakie UE osiągnęła do 2020 r. w zakresie zmian klimatu i redukcji emisji.

UE osiągnęła swój cel redukcji emisji gazów cieplarnianych na 2020 r. z nadwyżką, a wskutek pandemii COVID-19 w 2020 r. odnotowano rekordowy spadek poziomu emisji

W 2020 r. wielkość emisji gazów cieplarnianych na szczeblu krajowym w UE-27, z uwzględnieniem lotnictwa międzynarodowego, spadła o 31% w porównaniu z poziomem z 1990 r. i osiągnęła najniższy poziom na przestrzeni ostatnich 30 lat. Po uwzględnieniu emisji i pochłaniania będących wynikiem użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF) osiągnięta redukcja emisji netto wynosi 34%. W związku z tym UE osiągnęła ze znaczną nadwyżką cel wyznaczony w Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), polegający na ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych o 20% do 2020 r. w porównaniu z poziomem z 1990 r. Dzięki ustawicznym staraniom na rzecz obniżenia emisyjności podejmowanym na przestrzeni ostatniego dziesięciolecia cel ten osiągnięto jeszcze przed wybuchem pandemii COVID-19. Od wprowadzenia unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) w 2005 r. emisje w sektorach objętych tym systemem (sektor produkcji energii elektrycznej, znaczna część sektora produkcji przemysłowej i sektor lotnictwa na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG)) zmniejszyły się o około 43%. Przyczyniło się to istotnie do osiągnięcia ogólnego celu UE na 2020 r. W sektorach nieobjętych ETS (takich jak sektory przemysłowe nieobjęte ETS, sektor transportu, sektor budowlany, sektor rolnictwa i sektor gospodarowania odpadami) emisje obniżyły się o 16% w porównaniu z poziomem z 2005 r., tj. cel w zakresie wspólnego wysiłku redukcyjnego na 2020 r. (-10%) również został osiągnięty z nadwyżką. Zgodnie ze wstępnymi wynikami symulacji księgowych przeprowadzonych w ramach protokołu z Kioto rozliczone saldo jednostek z tytułu LULUCF w ujęciu rocznym zmniejszyło się w latach 2013–2019.

Link: <https://pracodawcy.pl/konsultacje-sprawozdanie-ke-z-postepow-dzialan-na-rzecz-klimatu-za-2021-r-com2021960/>

2. Trwałe zanieczyszczenia organiczne – określenie dopuszczalnych wartości w załączniku I (aktualizacja)

Konsultacje publiczne przepisów dot. ochrony środowiska – wniosek dotyczący zmiany Rozporządzenia Parlamentu i Rady UE 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych – Etap legislacyjny – Projekt aktu prawnego. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 6 grudnia 2021 r.

Przepisy UE wdrażają międzynarodowe zobowiązania Unii wynikające z Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (substancji chemicznych). Heksachlorobenzen, substancja stosowana w pestycydach, wymieniona jest w załączniku A do wspomnianej konwencji sztokholmskiej (eliminacja) oraz w załączniku I do unijnego rozporządzenia 2019/1021.

Ta inicjatywa zmienia wspomniany załącznik I, który do tej pory nie określał dopuszczalnej wartości w zakresie obecności heksachlorobenzenu jako niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego w substancjach, mieszaninach i wyrobach.

Link: <https://pracodawcy.pl/trwale-zanieczyszczenia-organiczne-okreslenie-dopuszczalnych-wartosc-w-zalaczniku-i-aktualizacja/>

• **Publikacje, stanowiska oraz inne informacje:**

1. Webinar Eurometaux: Green Deal Metals in Europe: Tackling the Zero-Pollution Challenge

Eurometaux zaprasza do udziału w spotkaniu online (wirtualnej debacie) Green Deal Metals in Europe: Tackling the Zero-Pollution Challenge, która odbędzie się 7 grudnia 2021 w godzinach od 9:00 do 10:30.

Spotkanie poświęcone będzie tematyce surowców w Europie pod reżimem obowiązywania Europejskiego Zielonego Ładu. Dyskusja będzie ukierunkowana na poszukiwanie rozwiązań związanych z produkcją przy zachowaniu zasady zerowych emisji i zanieczyszczeń. Uczestnicy będą próbowali odpowiedzieć, na pytanie jak Europa powinna rozwijać bezpieczną, zrównoważoną i zgodną z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym produkcję metali.

Ambicje Europy w zakresie neutralności klimatycznej wymagają dostarczania większej ilości metali dla technologii czystej energii. Jednocześnie Unia Europejska przyjęła „zasadę zerowego zanieczyszczenia”, aby zminimalizować koszty środowiskowe i stosowanie niebezpiecznych substancji. Osiągnięcie obu celów razem i w spójny sposób będzie wyzwaniem dla europejskich organów regulacyjnych i przemysłu.

Tematyka:

1. Gospodarka o obiegu zamkniętym – w jaki sposób Europa może zmaksymalizować bezpieczny recykling metali i pogłębić obieg zamknięty?
2. Normy środowiskowe i społeczne — w jaki sposób Europa może przyspieszyć postęp w kontrolowaniu wpływu na środowisko w łańcuchu wartości metali pierwotnych?
3. Spójność regulacyjna – W jaki sposób Zielony Ład UE może pogodzić ambicje klimatyczne, cyrkularność i zerowe zanieczyszczenie dla metali?

Link: <https://pracodawcy.pl/webinar-eurometaux-green-deal-metals-in-europe-tackling-the-zero-pollution-challenge-7-grudnia-2021-g-0900/>

2. Sprawozdanie roczne z wdrażania i egzekwowania umów handlowych UE

Komisja Europejska opublikowała sprawozdanie roczne z wdrażania i egzekwowania umów handlowych UE.

Dokument jest pierwszym skonsolidowanym sprawozdaniem Komisji dotyczącym działań w zakresie wdrażania i egzekwowania umów handlowych. Zostało ono sporządzone w następstwie mianowania w dniu 24 lipca 2020 r. pierwszego w Komisji głównego urzędnika ds. egzekwowania przepisów handlowych, którego zadaniem jest nadzorowanie skutecznego wdrażania i egzekwowania umów i porozumień handlowych UE oraz ich egzekwowanie, posiadającego wyraźne upoważnienie do składania sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu, jak również Radzie i ogółowi społeczeństwa. Niniejsze sprawozdanie, które będzie publikowane corocznie, jest głównym instrumentem służącym temu celowi.

To przejście w kierunku jeszcze skuteczniejszego wdrażania i egzekwowania zobowiązań handlowych w czasie trwania kadencji Komisji pod przewodnictwem Ursuli von der Leyen wynika z dwóch głównych czynników: po pierwsze, po dziesięcioletnim okresie intensywnych i udanych negocjacji w sprawie rozszerzenia unijnej sieci umów preferencyjnych UE musi obecnie w coraz większym stopniu koncentrować się na ich pełnym i skutecznym wdrażaniu. Po drugie, w ciągu ostatnich kilku lat bardzo zmieniły się globalne realia polityki handlowej i pojawiły się nowe wyzwania. Obejmuje to strukturalne zakłócenia równowagi, problemy związane z równymi warunkami działania i dostępem do rynku oraz stosowaniem przez partnerów handlowych UE w celach politycznych nieuzasadnionych jednostronnych środków ograniczających lub nawet środków przymusu gospodarczego, którymi UE musi zająć się w bardziej stanowczy sposób.

Sprawozdanie obejmuje cztery obszary priorytetowe w zakresie wdrażania i egzekwowania:

1. wykorzystanie w pełni możliwości, jakie oferują umowy handlowe UE (sekcja II);
2. wspieranie korzystania z umów handlowych przez małe i średnie przedsiębiorstwa (sekcja III);
3. usuwanie barier i poszukiwanie rozwiązań (sekcja IV); oraz
4. dwustronne i wielostronne egzekwowanie zobowiązań handlowych: rozstrzygnięcie sporów (sekcja V).

Więcej informacji pod linkiem: <https://pracodawcy.pl/sprawozdanie-roczne-z-wdrazania-i-egzekwowania-umow-handlowych-ue/>

Źródło: EUR-Lex, Komisja Europejska, Eurometaux, International Trade Department of the EU, DG Trade Komisja Europejska, Związek Pracodawców i Przedsiębiorców